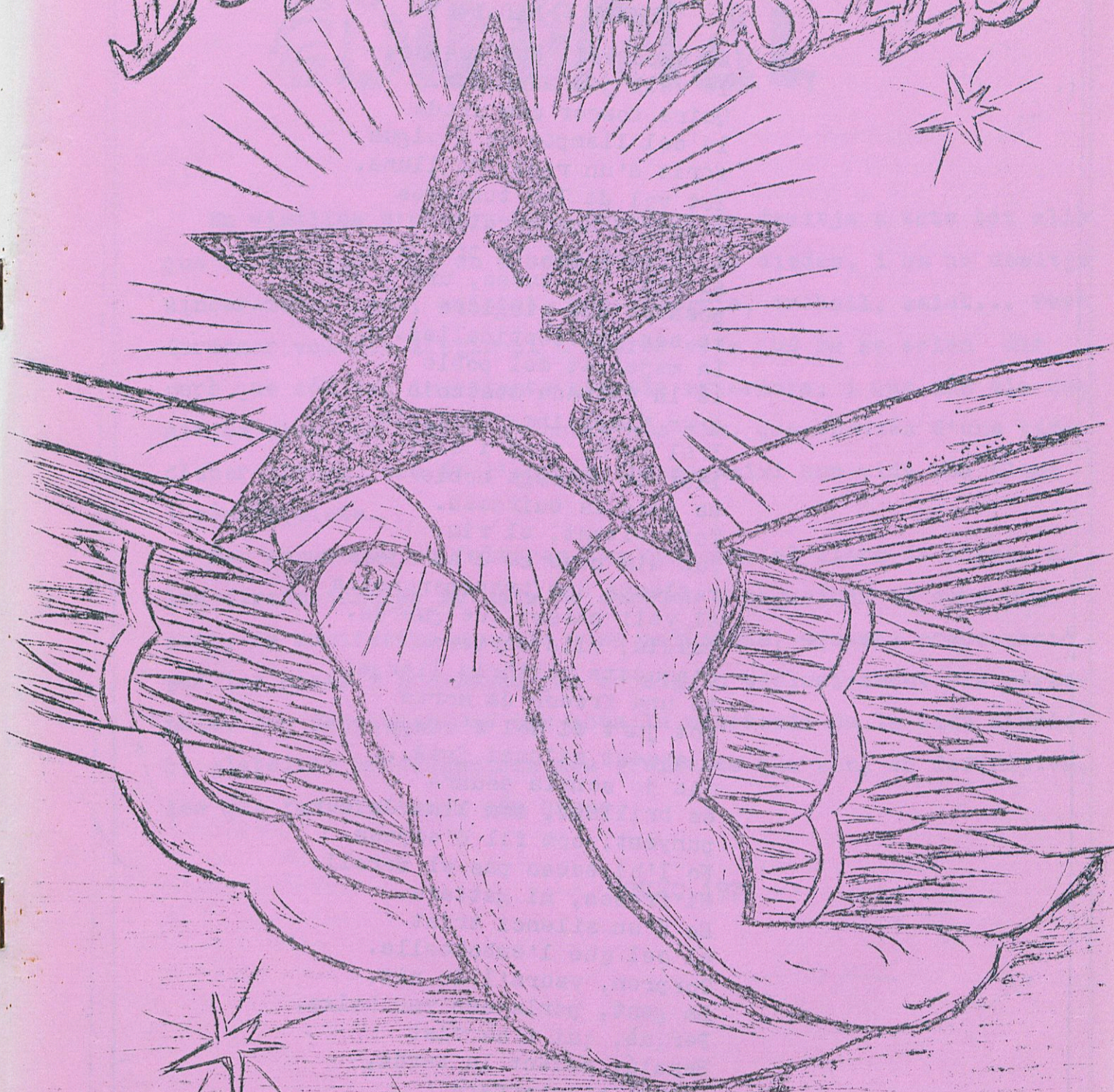

Josep Gamero
Verge del Mont, 137

BONIES TRASTES

GERMANOR

"La verdadera felicitat es sempre una mica trista"

BESALU = NADAL

Al capdovall del vespre
la vall jau adormida.
Quina foscor més freda
la del llampec de l'aigua
focrit d'un raig de lluna.
Tot vol de les tenebres
s'acofla una muralla
i el pont que la travessa.
Al cim, les cases, una a una
posades amb ringlera
en son els centinelles.
La majestat del poble
té la daurada absència
d'un temps inmarcessible.
I el turó, ferm i altiu,
llar de nissaga noble
es posa la cuirassa.
Tot voltant, el riu,
que als peus se l'hi ajassa,
reflecta amb transparencies
el vell passat que guarda.
Besalú, vila captiva
d'aquesta història llarga,
té una fredor de morta
tot just el sol s'amaga.
I aquest silenci fred...
que jo sentia asuara
és brillant, com llum de cer,
punyent, com fil d'espasa.
No l'hi escau pas el scroll.
Ni fressa, ni gatzara.
Es d'un silenci trist
el cel que l'embolcalla.
Corpren, veure'l de nit.
La gent, parla amb veu baixa.
Perquè, qui t'ha vist
Besalú, caient la tarda,
ja mai s'esborrarà
de dintre seu, el crit
planyivol del riu lluent,
l'alè freturós...
d'un temps que passa.

Besalú, 19-12-76

EDITORIAL

En vigílies d'un nou any, Germanor us desitja a tots tot allò que es diu cada any en aquestes mateixes diades, i us ho desitja sincerament: amor, amistat, pau, alegria, treball, salut... Però Germanor voldria afegir-hi d'altres vots que no se solen dir però que són tan importants com els anteriors, i que són els desitjos d'un nou poble, un poble més viu, que endemés d'una vida d'anar tirant, com és l'actual, persegueixi una vida més plena i més inquieta.

Ben segur que no faltaran les ocasions al llarg de l'any, si les circumstàncies actuals no canvien i segueixen el curs present, de manifestar aquesta vida autèntica, aquesta preocupació per les coses i problemes que no siguin exclusivament els personals, per demostrar que per sota la monotonia de la vida diària hi glateixen preocupacions més profundes que són, en definitiva, les que fan als homes més homes.

FELIÇ 1977

Colònies (informe)

D'un temps ençà, colònies no es deixa veure massa entre les planes de Germanor. Potser algú s'haurà preguntat a què és degut això. Doncs bé, com a pertot arreu, a colònies també s'hi deixa sentir la crisi. Evidentment, aquesta crisi d'econòmica no en té res, doncs de peles no h'hi ha hagut gaires mai. Més aviat podríem dir que és una crisi "d'elements", tant intel·lectuals com físics.

Cada any, després de la nostra activitat forta d'estiu, ens hem donat compte de que sembla que s'està una temporada en que tot que da mort (en el que es refereix a colònies), com si es reposés, però aquest any... aquest any els està superant a tots.

Tot això, potser és degut a que la gent sempre és la mateixa; o bé, a que cada vegada la feina particular de cada un exigeix una dedicació més gran; o bé, a que potser es necessiten més ganes de fer coses de les que realment sembla que hi ha. Potser la causa real és el conjunt de totes aquestes coses, però el que és ben cert és que la cosa va minvant cada vegada més.

Més amunt parlem de que la gent és sempre, més o menys, la mateixa. Això podria ser degut a que en el poble el jovent (elements bàsics per a aquest tipus d'activitats), hi falta una mena d'ambient que doni iniciatives o inquietuts a tots aquests per a fer coses.

De moment, per intentar buscar aquest ambient i per si s'en deriven altres conseqüències, intentem dur a terme ben aviat una trobada entre tots els joves de Besalú, per a veure si es poden realitzar diferents activitats dins del poble; o almenys, que serveixi per a fer una crítica constructiva referent a si sabem aprofitar el poc que tenim, o buscar el molt que ens manca.

Es faran programes a part per a que tothom en quedi assabentat i hi pugui assistir.

J.B.

ENTREVISTA AMB EL SR. BISBE

Per manca de temps aquesta entrevista ha estat feta per separat; les preguntes li foren entregades al Sr. Bisbe el dissabte dia 11 i el dia 16 rebia les respostes a casa. Per això el resultat és una mica fred.

Cal aclarir que: "Contesto sempre ja que sóc un home cristià i bisbe. No podria fer-ho altrament".

Preguntes:

- Breu biografia: Jaume Camprodon, nascut a Torelló l'any 1926. Ordenat prevere el 1949. Exerceixo serveis parroquials i al Seminari de Vic. Ordenat bisbe el 1973.

- Esboç de les jornades viscudes a Besalú:

He visitat malalts; converses amb els senyors mestres de la comarca, amb adults i joves. He celebrat l'Eucaristia dues vegades, he predicat l'homilia; i, en la missa del dissabte amb una concorència molt nombrosa de cristians, he celebrat el sagrament de la Confirmació. A més, he atès el confessional.

- Problemes de la diòcesis:

Les vocacions sacerdotals, l'evangelització en una època de canvis profunds i universals, la formació de criteris cristians a tots els nivells.

- Què és la religió?

La relació de l'home amb Déu que es manifesta sovint en formes sensibles.

- Què és la fe?

Suposo que us referiu a la fe cristiana. És la confiança total i conseqüent posada en Jesucrist i en el missatge que ens ha revelat.

- ¿Només hi ha una religió? ¿Com s'explica la pluralitat de religions?

La història testifica que n'hi ha moltes. La causa no és única. La diversitat de cultures deu ésser una de les principals. Les religions parteixen de l'home i van a Déu. El cristianisme parteix de Déu que es revela a l'home.

- ¿Cap a on evoluciona la religió?

El pern de tota religió no varia. Variarà l'enfocament i les formes. Avui insisteix en el retorn d'una obertura a Déu amb més profunditat i sinceritat i en una obertura, compromesa, a l'home.

- Pot ésser una de les causes de l'afany de deslliurament de la religió per part del jovent el desfament de mentalitat amb el capellà format anys enrera?

No crec que sigui la principal. El pluralisme, que ens ha arribat de cap i volta, hi influeix molt més.

- Quina és la relació de l'Església i els joves?

Déu crida a l'Església a totes les edats. Actualment hi ha joves que formen l'Església, més dels que ens pensem. Viuen interessats pel fet cristià, il·lusionats i li comuniquen la seva joven-

tut. Altres, també atents al fet cristià, se la miren amb prevenió. Hi altres hi viuen d'esquena. Cal un diàleg obert i seré per a conèixer-nos més.

- S'ha parlat de la possibilitat de que Jesucrist fou un "extra terrestre". Què en pensa? Gènesi 6, 4-5; Ezequiel 9, 1 i 11, 25 No són una mica estranys aquests textos?

Es una afirmació totalment gratuïta. La història acredita l'humanitat de Crist. Sant Pau (Galates 4,4) diu que és "nascut de dona"; al mateix temps afirma que "en ell habita tota la plenitud de la divinitat"(Colossencs 2,9).

Gènesi 6,4: els exegetes diuen que es tracta d'una incrustació de tipus popular-folklòric per introduir el capítol següent.

Ezequiel 9, 11-25: si que ho són de foscos. Cal situar-los en el context d'una literatura profètica i de l'època, en les que l'ús de la simbologia és freqüent.

- Quina és la seva opinió sobre les colònies de vacances?

En principi és una institució bona. Però, com totes, depén de l'ideari que la mou, de la forma de portar-les i de les persones.

- Quina és la seva opinió sobre les activitats en grup?

Agrupar-se per a treballar és quelcom natural; és quelcom natural en l'home, com a ésser social que és.

- Quina és la seva opinió sobre Besalú en sí i en particular els seus habitants?

No crec que sigui correcte fer-ne un judici, tenint en compte que l'estada ha sigut molt breu. La vila m'ha agradat; els habitants, hauria de tractar-los més.

- Quina és la seva opinió sobre el món actual i la seva problemàtica?

Ens trobem en la gestació d'una cultura nova. Aquest procés durarà molts anys. Hi estan implicats tots els camps de la vida humana i cal viure el moment amb molta serenitat i responsabilitat. Una forma d'aquesta responsabilitat ha d'ésser l'esforç per un major agermanament entre tots i de major diàleg.

- Creu que som els únics a l'Univers? En cas afirmatiu: No és ésser una mica egoïsta creure que Déu ens ha fet a nosaltres sols? En cas negatiu creu que hi ha d'altres criatures amb coneixements religiosos o tècnics, iguals o superiors a nosaltres?

Estic a les descobertes que facin els científics. Davant una qüestió sobre la qual no s'ha arribat a una resposta certa hi entren diversitats d'hipòtesis. Si tals éssers existeixen, jo els desitjo tot el bé possible.

- Què en pensa del divorci?

Si el plau, contesto com a Jaume Camprodon; no COM A SENYOR BISBE. És un mal per a la família: esposos i fills.

- Com veu el futur polític a Espanya?

Amb expectació. Amb esperança, en tant que sapiguem col·laborar per damunt de les ideologies.

- Quines creu haurien d'ésser les relacions Estat-Església?

Llibertat mutua, ja que els objectius que persegueixen i els mitjans a emprar són de tipus diferent. Però de cordialitat, ja que

una mateixa persona és, al mateix temps, ciutadà i creient.

- Quina és la seva opinió com a bisbe i com a laic de Mn. Lefèvre

En l'actual renovació de l'Església, el Concili ha anat més a fons que no ha anat ell.

- Quina és la seva opinió com a Bisbe i com a laic d'El palmar de Troya?

Un cas lamentable

- Creu que la religió ha d'ésser voluntària a les escoles?

La religió, com a matèria de coneixement, crec que ha d'entrar en tota programació encaminada a una formació integral de l'alumne. Ha de ser seriosa com les altres matèries. En tant que educació d'actituds, crec que convé, quan es tracta de nois batejats i el clima no ho contradiu. Si els pares no ho creuen oportú, tenen el dret de demanar que el seu fill en sigui exclòs d'aquesta educació. En aquest cas, el noi ha de rebre el tracte respectuós que es mereix tota persona.

- Quina opinió té sobre l'igualtat de la dona en els moments actuals?

Essent igual a l'home, és natural que reivindiqui els seus drets

- Creu necessàries les presons i la pena de mort

Les presons, malhauradament, deuen ser inevitables, donada la condició dels homes. Han d'ésser, però humanes. Més que castigar han d'intentar educar; en molts cassos deu ser qüestió de tenir cura d'un malalt. La pena de mort contradiu l'esperit de l'Evangeli.

- Creu just l'abort en determinades causes i amb motius suficients vàlids per a pares i metjes?

L'ensenyament cristià està en què la vida humana s'ha de respectar sempre i amb més atenció, si es tracta d'un indefens. Mentres hi hagi diversitat d'hipòtesis entorn de la condició humana del ser durant els primers dies després de la concepció, cal decidir-se a favor de la vida. No es pot ser possibilista amb una cosa tan sagrada com és la vida.

- Contesti amb una paraula, més ben dit, relacioni la paraula següent amb una altra:

Déu: Pare

L'home: Imatge de Déu

L'església: reconciliació

Catalunya: A casa

Pau VI: un cristià intel·ligent i responsable

Picasso: un renovador de la pintura que ha esdevingut clàssic

Llull: un místic humà

Suarez (Fernando): intel·ligent

Lefevre: anclat en el seu món

Palmar de Troya: una història lamentable

Democràcia: els drets humans

Alà: el net de Mahoma

Verdaguer (jacint): el forjador de la llengua

Buda: contemplació

Crist: el Salvador

- Contesti amb un nom propi:

Un home? el pare

Una afició?: els crucigrames

Un art?: la música

Un pintor?: Fra Angèlico

Un poeta?: Carner

Un polític?: Prat de la Riba

Un país? Suïssa

Un poble?: el meu

Un llibre?: les floretes de Sant Francesc

Un músic?: Bach

Un papa?: Sant Pere

Un escriptor?: Péguy

- Un consell per els joves de Besalú?

Que pensin amb el seu cor i el seu cap. Que emprenguin la vida com un servei, sabent que no parteixen de zero.

- Quin és el seu món ideal?

Que la gent es valori i s'estimi amb esperança

- Creu suficients motius el sortir-se de capellà perquè t'agrada una noia si no podries continuar la tasca que t'has proposat o per el contrari creu que això és una cosa que s'ha d'haver pensat abans d'entrar al Seminari?

Cada cas és molt personal i té les seves motivacions pròpies que hem de deixar a la responsabilitat de cada individu.

- Quina és la situació actual del Seminari?

Hi ha Seminari a Girona. El nombre de seminaristes és reduït però s'hi viu el coneixement i la responsabilitat del moment amb una opció decidida, neta i il·lusionada per l'Evangeli.

- Creu que els capellans tenen dret a un sindicat, com s'especula darrerament, o per el contrari, el seu sindicat és l'Església?

Si és que és necessari, perquè no? Crec però que aquesta qüestió respon a un concepte de l'Església-empresa. Si fos així, l'hem de modificar, ja que l'Església en el pensament de Jesucrist és tota una altra cosa.

- Què creu més útil: el servei civil o el servei d'armes? De cara a un profit per l'home i per la societat.

El servei d'armes deu haver d'ésser-hi, donada la condició dels homes. Una dedicació desinteressada, durant un temps, a un servei a la comunitat, pot ser al tercer món, crec que seria un gran bé per a tots: servidors i comunitat.

- Creu justificats els arguments dels objectors de consciència?

Molts dels arguments que exposen, sí; cla, però, que siguin fruit d'una opció personal.

- Creu en els miracles?

Perquè no, si crec en Déu? Ara bé, s'ha de ser molt primmirat en aquest terreny, com ho és l'Església.

Joan Soler

Xerrades d'Excursionisme

Nadal ens ha arribat, carregat amb els més diversos regals, amb joia, alegria, felicitacions, bons desitjos per el proper any i maldecaps, angoixa, dolor i il.lusions, esperances i projectes, de tot n'hi ha i n'hi haurà i tots procurarem passar-ho el més bé possible.

El Centre al començar un nou any vol desitjar a tothom que la felicitat els ompli i que tots els projectes i esperances es facin realitat. Que el camí que fem, amb l'ajuda de tots, sigui net i que la petxa que hi deixem serveixi pels que venen tot darrera; que els sacrificis es vegin compensats amb la satisfacció de veure una obra ben feta; que tots units aconseguim fer un poble més ferm, on l'amistat desterrí els odis i enveges, on tots ens sentim germans i lluitem pel nostre benestar.

CONCURS de CHRISTMES

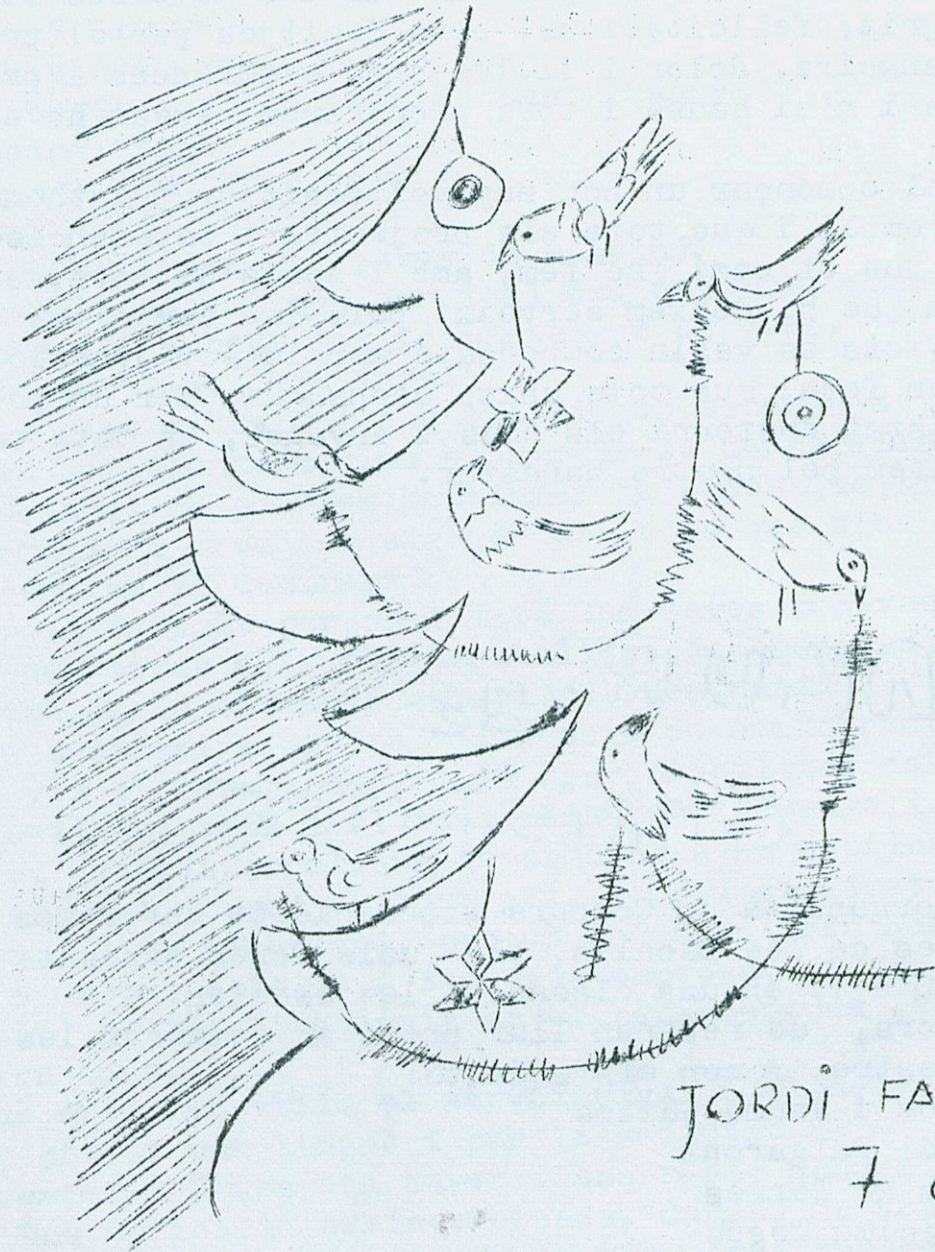
"Germanor" organitzà un Concurs-Exposició de Christmes entre els nens i nenes de les Escoles, els quals foren exposats el dia de Nadal, de 10 a 1, en una classe de les escoles.

Els guanyadors, que reberan llur premi al començar les classes del segon trimestre, foren els següents:

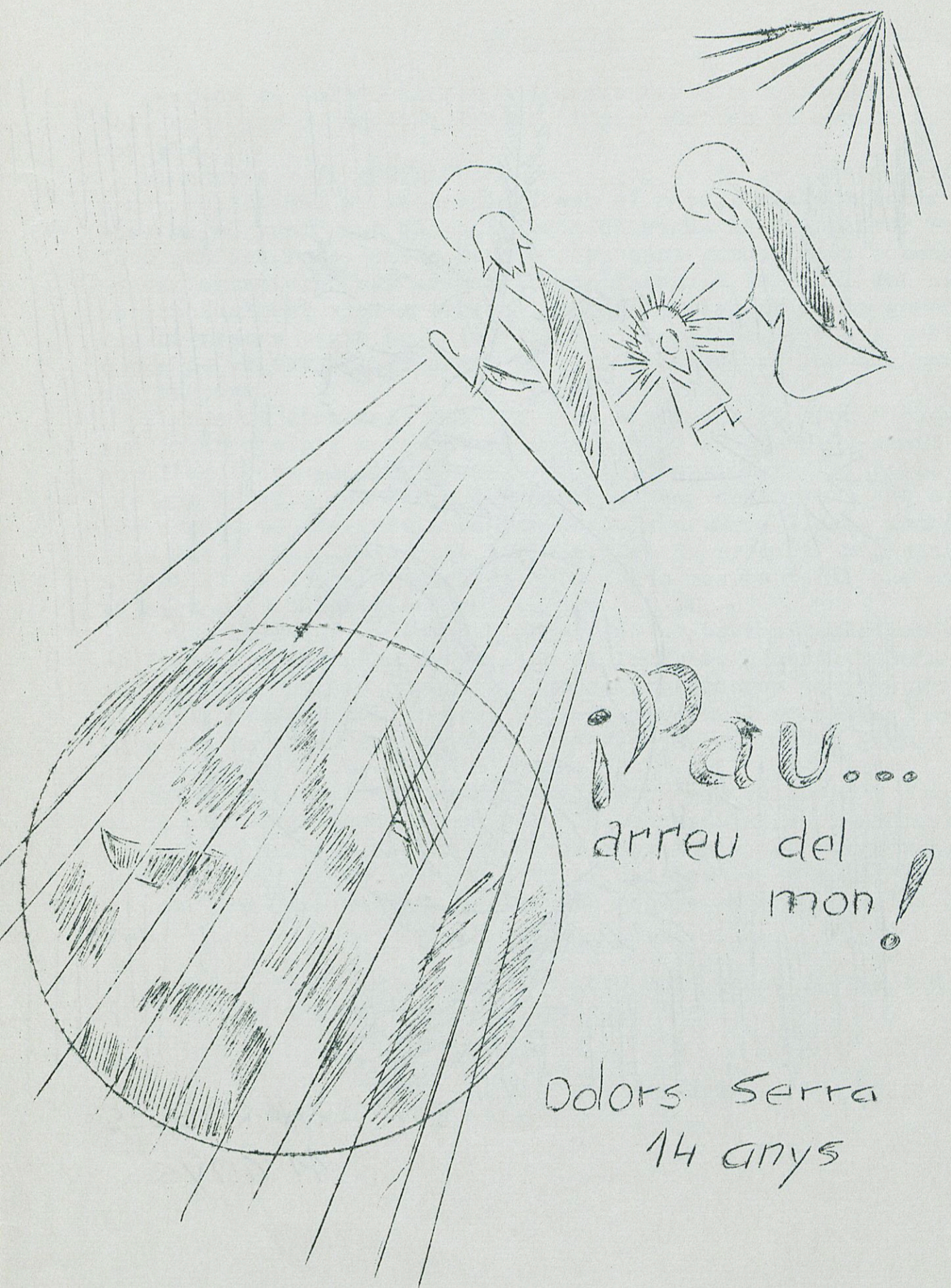
- 4 anys: M. Ros i Jaume Güibes
- 7 anys: Jordi Falgarona
- 9 anys: Rosa Mª Torres
- 10 anys: Joaquina Bosch
- 11 anys: Encarna Robles
- 13-14 anys: Dolors Serra

En total es recolliren i exposaren 162 Christmes.

A continuació reproduïm 3 Christmes dels guanyadors. Són els únics que podem reproduir dels 7 premiats, car els altres o bé són massa grans o bé la seva bellesa resideix en els colors emprats, cosa impossible de reproduir en aquesta nostra revista.

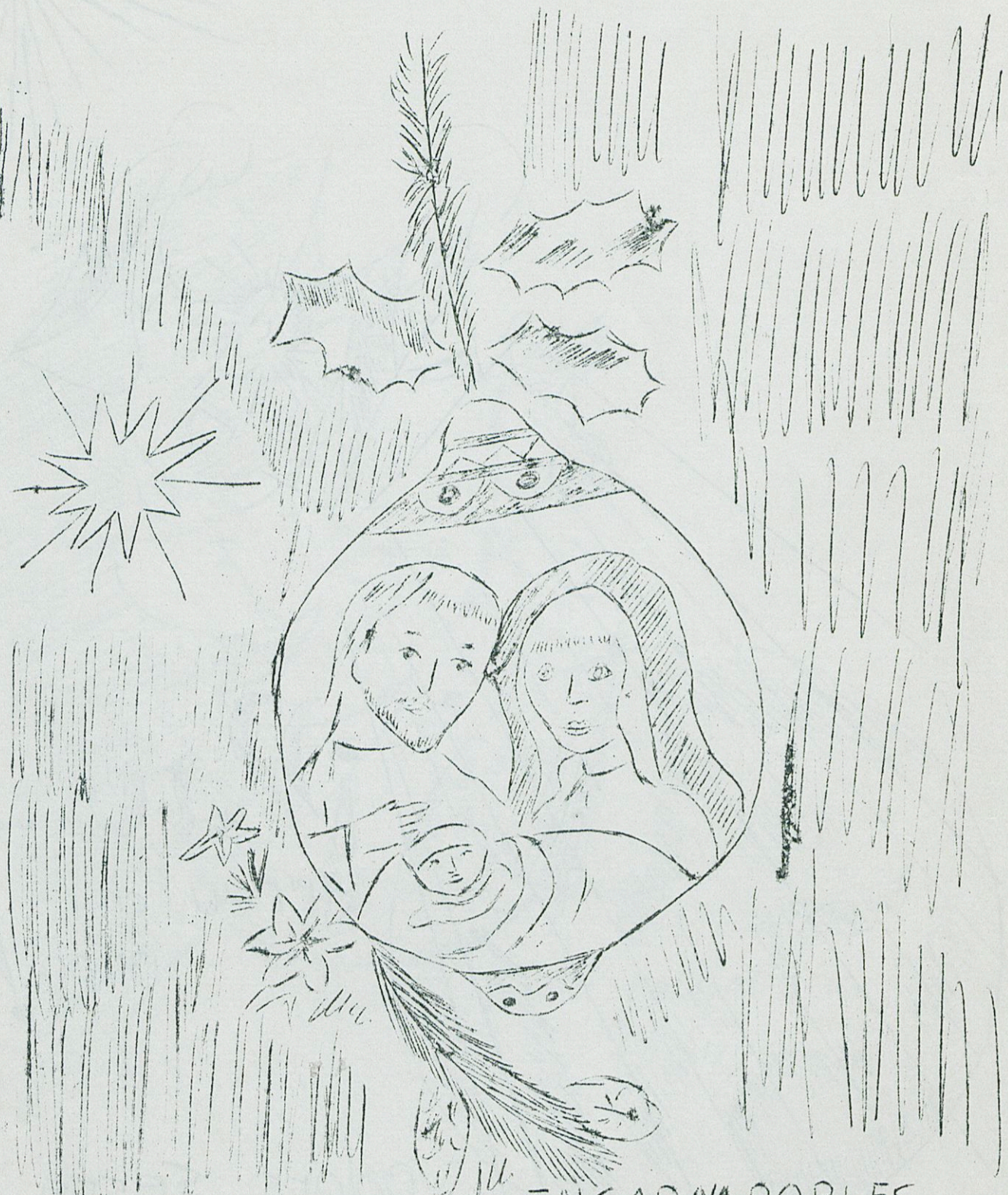

JORDI FALGARONA
7 anys

i pau...
arreu del
mon!

Dolors Serra
14 anys

ENCARNA-ROBLES
11 anys

ARGELAGUER

Després de molts números d'aquesta revista de no parlar de fútbol, crec que ha arribat l'hora, i per cert en un moment molt favorable.

El nostre F.C. ARGELAGUER, en el que va de temporada porta una marxa molt bona; si es continua amb el mateix ritme i tenim la sort de no tenir cap més baixa com ha sigut la del porter Pere Solà i que desgraciadament ha sigut bastant greu, podem aconseguir quedar entre els tres primers classificats a la final del campionat; actualment anem a tercer lloc de la classificació general, i davant nostre tenim en primer lloc al Banyoles, que ens porta tres punts de ventatja i en segon lloc al Fontcuberta que ens porta només un punt.

El passat diumenge, dia 12, i en diari Gironi "Los Sitios" va sortir un article referent al nostra F.C. ARGELAGUER, dient que som l'equip revelació del 2on grup del campionat d'aficionats i que som l'equip que menys tarjetes ens han ensenyat i que el camí que portem va tot dret a ocupar un dels primers llocs; també inclou una fotografia de tot l'equip. Hem de procurar mantenir aquest lloc, doncs l'adagi diu que costa més mantenir que aconseguir, i si pot ésser, superar.

També vull fer esment de les obres que tots sabem s'han fet en el "Casal" i referent al Bar, no al local en general, doncs de l'obra grossa s'en fa càrrec l'ajuntament, després de passar per tot el poble s'han recollit cent vint-i-quatre mil pessetes i es calcula que el total serà cent trenta mil ja que queden tres o quatre cases encara que no s'hi ha passat.

Cal agreir a tothom la seva col.laboració voluntària i que ningú digui que no servirà per res. Jo, personalment, penso que es una bona obra, que ens en servirem tots i els que vinguin després de nosaltres; és un local que podem dir que és de tots, ho podem dir amb més raó que mai, avalat pel nostre esforç personal i monetari.

Només em resta desitjar-vos a tots unes bones festes i un any nou 1977 plé d'esperança i felicitat.

24-12-76

J.T.

C O L L A B O R A C I O N S

L'EIX DE CATALUNYA, PAIS VASC, GALICIA

Com es pot suposar, no es tracta pas de fer-hi una carretera, però si que hi ha un camí polític que ens enmena per aquests viaranys.

Aquests tres païssos tenen un centre polític nacionalista que actúa per gravetat. Això vol dir que hi ha un nucli nacional que atrau totes les tendències polítiques del país i que en cadascún dels cassos, aquest nucli té una inclinació política independent dels seus interessos nacionals. Aixís el nucli vasc, bascula cap a l'esquerra, el català, més cap el centre i el gallec a ben segur que tindrà una mica de tendència dretana. Però lo que crec és interessant d'aquesta qüestió, és que, independentment de les naturals aspiracions polítiques, hi ha una necessitat vial d'entendre's per tal de seguir el camí comú de les nacionalitats. I si bé és veritat que a cada costat d'aquest nucli hi ha unes forces que s'entenen directament amb els partits política centralistes, creant les seves pròpies sucursals, és evident que el nucli manté les prerrogatives nacionalistes per damunt de tota ideologia política.

Per el moment, hi ha moltes diferències de concepte, però es presumible que en un moment determinat, aquests grups tindran necessitat d'entendre's per tal d'aconseguir la màxima realització d'aquestes aspiracions nacionals que hem anomenat i això ferà que, cada vegada més i a mida que s'avenci en el camí de les possibilitats futures, es creïn nexes d'unió entre els diferents moviments en marxa, inclús per damunt de certes creències partidistes.

Aquí, a Catalunya, ja en tenim una mica d'experiència ara mateix. Es evident que l'esquerra i la dreta més radical es mantenen i es mantindran una mica al marge de la catalanitat. Madrid crearà les seves sucursals a ambdós costats de la política catalana i no seria aventurat preveure que el Govern, sigui el que sigui, ajudarà força a produir aquesta extrapolació. Per tant, tampoc és aventurat dir que el centre polític de Catalunya, serà una mica el centre real dels actuals partits polítics catalans. Tenim, doncs, que si l'esquerra radical passa massa a l'esquerra i la dreta igualment contundent transita massa a la dreta, hi ha un ample espectre polític que és aquest nucli tradicionalista que hem dit abans.

No cal traspasar el problema al País Vasc i a Galicia, doncs amb els matissos corresponents, l'efecte és el mateix. Aquí, caldria afegir-hi, que hi ha altres regions o païssos, diem-ho com vulguem, perquè al capdevall tots acabarem essent lo mateix, com poden ésser les Illes Canàries, el País Valencià o les mateixes Balears i adhuc alguns sectors d'Andalusia que, a mesura que s'els hi desperti el seu esperit atàvic i nacional, demanaran el mateix tracte i voldran transitar per el mateix eix que ara fa més viable el transit polític de catalans, vascos i gallecs.

Al meu entendre i al principi de l'evolució política actual, s'escaparan molts vots per les vores, però malgrat que el nucli sigui petit, l'esforç conjunt i la suma de tots els nuclis nacionalistes d'Espanya, pot influir poderosament, ja en la composició de les properes Corts Constituents.

F.V.

21-12-76 Besalú (Girona)

GRANS I PETITS, TOTS JUNTS

Es ben sabut que si els grans hi fèrem acte de presència col·laborant amb una petita aportació econòmica, ben segur que lo millor que podríem donar als nostres fills seria la nostra companyia.

Els petits foren els grans protagonistes entregant-se en cos i ànima a la seva tasca, que no fou altre que donar-nos tot lo gran i bo que porten dintre seu, aconseguint així el que en poques ocasions es pot lograr: reunir gairebé tot el poble al seu entorn. A ben segur que els que no hi pogueren ser fou perquè les seves ocupacions nosels permeteren assistir a la vetllada que tingué lloc al cinema Glòria, el dia 18 d'aquest mes de Desembre.

Després de veure el gran festival que ens oferiren els nostres fills, hom es podria preguntar quins foren els millors?

Això si que no té resposta possible. Perquè si analitzem una mica l'actuació d'els grups dintre de la seva edat, no es pot demanar més. Quan vèiem els de maternals i pàrvuls un hom no es feia a l'idea de les seves evolucions. "Els soldats van a la guerra", nens de primer curs; realment ho semblaven. 2on i 3er curs "El rei presumit", formidables els seus realitzadors. 4art "El país d'en flaira nas", veritablement semblaven uns artistes. En "El testament d'en Nasi" els de 6é, 7é i 8é, realitzaren una interpretació magistral. I què direm del "quadre plàstic"? Tot elogi és poc. La coral infantil, realment excel·lent. Els pintors, excel·lents, futures promeses de continuar amb tanta afició.

Per tots ells la més cordial felicitació. Els nostres fills ens han demostrat que no sols tenen un cos que devem alimentar si no que hi ha dintre d'ells uns valors inestimables que tots plegats devem estimular en profit de la seva formació humana i social.

Capitol apart, em i devem agrair tots plegats la immensa col·laboració dels mestres de Besalú, que amb la seva dedicació i gran esforç ens han demostrat el seu amor als nostres fills. No oblidem tampoc altres persones que juntament amb la col·laboració de l'associació de pares de família feren possible aquesta gran trobada de grans i petits. Per ells, doncs, el nostre cordial agraïment.

Cal notar que ells ens han ensenyat el camí a seguir; el camí de la dedicació, la constància i participació en el que fan els nostres fills; perquè els professors sols, sense la col·laboració

dels pares no poden portar a terme un treball que ha de ser fet en estreta col.laboració d'uns i altres.

Pensem també que això no és cosa d'una quantitat; no volguem trobar sempre la taula parada; ajudem a parar-la amb la nostra presència que és tant important com la nostra aportació econòmica i si ho voleu, més encara pels nostres fills, que així els ajudem a realitzar-se com a homes.

Cal agrair igualment als nostres botiguers la seva excelent i desinteressada aportació, donant exemple de civisme.

Cal apuntar que els establiments que no han estat visitats per l'organització s'ha degut a que dintre la data que s'ha fet el festival, aconsellava més una petita cistella nadalenca.

Si Déu plau potser en altres ocasions també podran participar-hi i col.laborar per fins tan nobles.

Penseu lectors que els que portaren a terme la visita als esmentats establiments no els ha estat gens grat; mai han volgut molestar la seva benevolència.

El que molesta de veritat és que et diguin: torneu demà que això és cosa d'aquesta o aquella altra persona. És més correcte dir no, que fer ballar unes persones que a més de no disposar de temps no demanen res per a ells, sino tot al contrari, sols ho fem per tots els nens i nenes que, en definitiva, són els nostres fills.

També debem agrair a l'empresa Masó la cessió de la sala on es celebrà el festival, que fou totalment gratuïta. De no ser així no s'hauria pogut celebrar l'esmentat festival.

Agraïm la vostra atenció i us dic: fins a sempre.

J.A.

CAL PENSAR

Els moments actuals que vivim, la reforma democràtica que comença a fer-se a l'Espanya de la que formem part, posen d'actualitat aquesta paraula en la seva plena significació.

Pensar ja no vol dir solament recordar, encara que aquest concepte formi part del conjunt. Cal pensar també a fi que sortint del record, d'aquest coneixement, ens posem a "pensar" per trobar solucions als problemes que continuament han de sortir al nostre pas per la vida.

Sembla que s'han acabat els temps en que a la immensa majoria de la gent no els quedava més remei que acceptar i complir el que pensava una petita minoria. Sembla que arribin els moments en que "per a fer" hi serem convidats tots a manifestar l'opinió pròpia de cada u.

I per a complir com Déu mana, o sigui per a complir amb plenitud la tasca a què serem convidats, ens cal pensar. Pensar en com arreglaríem segons el nostre criteri el que està més a l'abast, començant per la nostra casa i continuant pel nostre carrer, el nostre barri i el nostre poble. Pensar a qui aniríem a contar les nostres coses per a trobar-hi el remei adequat, a qui acudiríem com a per-

sona de confiança. I així trobaríem una llista de persones que ens mereixerien confiança i amb les que podríem contar plenament per a administrar els nostres interessos en un moment donat. Cal "pensar" i pensar bé. Solament així podrem contribuir bé a la tasca que ens volen encarregar amb la democràcia que ara apunta a l'horitzó del nostre país. Solament així podrem exigir correspondència i demanar comptes als que hauran elegit com a responsables i representants nostres.

Cal tenir en compte que si abandonem per deixadesa els nostres drets després no ens tocarà altre remei que pagar les conseqüències de la nostra manca de pensar. Que no podrem ni queixar-nos perquè quan fou l'hora adient abandonarem la nostra probabilitat en mans dels qui no han merescut la nostra aprovació, però respecte als qui no tindrem cap mena d'autoritat per demanar-los compte de com han desempenyat un càrrec per el que nosaltres no els havíem nomenat.

J.D.

L'HOMENATJE A N'EN CAMBO

El dia 8 d'aquest mes de Desembre, Besalú reté homenatge a un dels grans homes de la nostra terra, en Francesc Cambó, donant el seu nom a una avinguda local.

Realment en Cambó es mereixia aquest homenatge, per part del nostre poble, tenint en compte els anys que visqué aquí i que ell recorda en alguns dels seus escrits.

Ara bé, tenint també en compte la personalitat de l'homenatjat, un gran promotor de la llengua i cultura catalana, hom es pregunta si el record i homenatge més ideal i el que, potser, li hauria agradat més no hauria sigut l'inauguració, no d'una avinguda amb el seu nom, sino el d'una Casa de Cultura de la que tan necessitat està el nostre poble.

Crec que si hem d'ésser sincers, cal reconèixer que, culturalment, el poble de Besalú, sino està mort, si té una vida molt pobre, pobríssima, i això ha de saber greu a tot aquell que de veritat s'estima el poble. No n'hi ha prou amb tenir un poble bonic i ric en monuments, car això és viure del passat, d'un passat esplendorós gràcies a una gent d'empenta, les obres dels quals admirem; però això comporta un risc: el de viure de renta i no fer res nosaltres, de manera que d'aquí 100, 200 anys... la gent continuarà admirant els mateixos monuments però sense tenir un record per a nosaltres perquè no haurem fet res digne d'ésser recordat.

Tot plegat sembla una contradicció: tenim un poble amb una gran riquesa artística i, al mateix temps, un poble sense cap, o ben pocs i esporàdics símptomes de vida cultural.

Per aconseguir aquesta són indispensables molts factors i no és feina fàcil reunir-los tots, però sens subte que una condició indispensable és el disposar d'un lloc públic on exercir aquestes activitats, disposar d'una Casa de Cultura amb les dependències necessàries.

Certament que pel fet de tenir una Casa de Cultura no hauríem solucionat encara el problema de la manca de vida cultural en el nostre poble, però hauríem donat un primer pas molt important, al que caldria afegir-hi llavors els altres necessaris.

Si els "Reis d'Orient" fossin tan generosos i volguessin concedir-nos això! Però amb tanta crisi econòmica, i d'altres classes, ho veiem una mica difícil.

Picarol

ESCOLES - COLONIES
Butlletí d'informació
BESALU - ARGELAGUER

Exemplar nº 33

Novembre - Desembre